

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Кърджали 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Кърджали IV СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Асен Черешаров

при участието на секретаря Константина Кирева
като разгледа докладваното от Асен Черешаров Административно
наказателно дело № 20235140200894 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на СЕРТА БЪЛГАРИЯ АД, ЕИК 000223291, представлявано от изп. директор К.П. срещу Наказателно постановление № 09-2300155/09.08.2023г., издадено Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Кърджали с което на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл.414, ал.1 от КТ, му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв., за нарушение по чл.6, ал.2 вр. чл.6, ал.1 от Наредба №15/1999г. за условията, реда и изискванията за разработване и въвеждане на физиологични режими на труд и почивка по време на работа /наричана по-долу накратко Наредба №15/1999г. или наредбата/.

Жалбоподателят намира така издаденото НП за незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и при нарушение на процесуалните правила. Развива подробни доводи както в депозираната пред съда жалба, така и в проведеното съдебно заседание, чрез процесуалния си представител адв. Д.. Моли съдът да постанови решение, с което да го отмени. Претендира разноски по делото.

Административнонаказващият орган, редовно призован за съдебно заседание, се представлява от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ –

Кърджали От нейна страна се излагат доводи, с които оспорва жалбата и моли съдът да потвърди НП. Излага подробни съображения за неговата законосъобразност. Алтернативно, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение като завишено с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено **от фактическа страна** следното:

На 06.06.2023 г., около 14.00ч., в гр. Кърджали е извършена проверка относно спазване на трудовото законодателство и условията за безопасност и здраве при работа в завод за производство на пневматични и хидравлични изделия, намиращ се в гр. Кърджали бул. „Б.“ № ***, експлоатиран от СЕРТА БЪЛГАРИЯ АД ЕИК 000223291.

Проверката е извършена от страна длъжностните лица И. и С. – инспектори в Дирекция „Инспекция по труда“ – Кърджали

Длъжностните лица установили от представената документация по отношение осъществяване на трудовите правоотношения с работещите в предприятието, че работещите в първа смяна от 05.30ч. до 14.15ч. ползват регламентирани почивки, съгласно чл.151 от КТ, както следва – ободрителна почивка от 15мин. В периода от 08.15ч. до 08.30ч., както и почивка за хранене от 30мин. Във времето от 11.30ч. до 12.00ч.

От съпоставката на Правилника за вътрешния трудов ред /актуА.зиран м.май, 2023г./ и Физиологичния режим на труд и почивка от 02.05.2023г., установили, че физиологичните почивки в размер на 30 мин. Не са включени в работния ден /работната смяна/.

За извършените констатации е съставен Протокол за извършена проверка от 28.06.2023г., а в следствие и Акт № 09-2300155/28.06.2023г. за установяване на административно нарушение. Цитираният АУАН е съставен от св. Л. И. – гл. инспектор в Дирекция ИТ. АУАН – ът е подписан от представляващия дружеството-нарушител.

Не са депозираня въражения по така съставения АУАН.

По- късно, в рамките на законоустановения 6-месечен срок, е издадено и оспорваното НП№ 09-2300155/09.08.2023г., на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Кърджали с което на основание чл.416, ал.5 във вр. с

чл.414, ал.1 от КТ, на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лв., за нарушение по чл.6, ал.2 вр. чл.6, ал.1 от Наредба №15/1999г. за условията, реда и изискванията за разработване и въвеждане на физиологични режими на труд и почивка по време на работа.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена от приложените по делото писмени доказателства и доказателствени средства – Протокол за извършена проверка от 28.06.2023г.; Акт № 09-2300155/28.06.2023г. за установяване на административно нарушение; Правилник за вътрешния трудов ред и Физиологичен режим на труд и почивка. Освен това описаното се подкрепя и от свидетелските показания на свидетеля актосъставител Л. И. – гл. инспектор в Дирекция ИТ, и А. С., които съдът кредитира. Същите са безпротиворечиви, съответстващи на останалите събрани по делото доказателства.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните **ПРАВНИ ИЗВОДИ**:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок, поради което следва да бъде разгледана по същество.

На жалбоподателя е наложено административно наказание за извършено нарушение, съгласно дадената от АНО правна квалификация по чл.6, ал.2 вр. чл.6, ал.1 от Наредба №15/1999г. за условията, реда и изискванията за разработване и въвеждане на физиологични режими на труд и почивка по време на работа.

Съгласно текста на посочените разпоредби, времето за почивките по ал. 1 се включва в рамките на работния ден (работната смяна) /така чл.6, ал.2 от Наредба №15/1999г./, а физиологичните режими на труд и почивка включват почивки, които се използват за отдых и възстановяване /чл. 6, ал.1 от същата наредба/.

На първо място, съдът счита, че следва да бъде извършена проверка относно приложимостта на цитираната наредба, с оглед преценка съставомерността на вмененото нарушение, за което е повдигнато административно обвинение, а в последствие е наложена и административна

санкция.

Съгласно чл. 2 от Наредба № 15 от 31.05.1999 г. за условията, реда и изискванията за разработване и въвеждане на физиологични режими на труд и почивка по време на работа, тези режими се разработват и въвеждат при всички видове трудова дейност и във всички фирми и организации, независимо от формата на собственост, когато е изпълнено условието по чл. 9: работният процес да е постоянен и равномерен и да се осъществява в съответствие с технологичните изисквания, организацията на работа и нормирането на труда; продължителността на работния ден (работната смяна) да превишава 6 часа; да има разработен режим за труд и почивка за съответния вид труд.

По делото е приета Заповед № 13/02.03.2023г. на изпълнителния директор на дружеството-жалбоподател, видно от която е установено сумирано изчисляване на работното време, с период за отчитане от 4 календарни месеца, а именно от 01.03.2023г. до 30.06.2023г.

Актосъставителят, а в последствие и АНО не е съобразил посоченото обстоятелство, от което съдът намира, че посочената наредба е неприложима в случая и по-конкретно към сочения период на нарушение.

На следващо място, Съдът споделя и доводите на жалбоподателя, че за да се установи дА. физиологичните почивки са включени в рамките на работния ден, следва да се вземе предвид целия период от 01.03.2023г. до 30.06.2023г.

Действително, в НП и АУАН не е разгледан целия този период.

Разпоредбата на чл. 141, ал. 1 от КТ, предвиждаща работата в предприятието да се организира на две или повече смени, когато характерът на производствения процес налага. С. изчисляване на работното време по чл. 142, ал. 2 и ал. 4 от КТ - седмично, месечно или за друг календарен период, който не може да бъде повече от 6 месеца - по своята същност представлява организация на работа, при която се отчита работното време за цял календарен период, без оглед на това колко точно се работи през отделните дни. За въведено сумирано изчисляване на работното време работодателят разработва графици за работа на работниците и служителите, и накрая на всеки месец съставя присъствена форма. Когато работното време е

организирано на смени, следва да се спазват задължителните междудневни и седмични почивки, установени в КТ, като при сумирано изчисляване на работното време непрекъснатата седмична почивка е не по-малко от 36 часа.

От представените по делото доказателства се формира и извод, че за сочения период не е налице „постоянен и равномерен“ работен процес (т. 1 на чл. 9 от Наредба № 15 от 31.05.1999 г.), т.е. не са налице нормативните предпоставки за приложимост на Наредба № 15 от 31.05.1999 г., поради което и санкционирането на жалбоподателя за неспазване на изисквания на тази наредба е незаконосъобразно.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира, че АНО неправилно е приложил материалния закон, спрямо установените факти, поради което и оспореното НП, като незаконосъобразно, следва да бъде отменено, само въз основа на посоченото, без да се обследват по-нататък възраженията на жалбоподателя.

По разноските:

От пълномощника на жалбоподателя са поискани и направените разноски по делото, а съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл.143, ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Ето защо и предвид отмяната на наказателното постановление, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение. Текстът на чл.63д, ал.2 от ЗАНН предвижда, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно

чл.36 от ЗА. В случая е представен договор за правна защита и съдействие, в който е отразено, че е заплатено в брой договорено възнаграждение в размер на 450 лв., но от представителя на ответната страна е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът намира това възражение за неоснователно, тъй като възнаграждението е съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. Съгласно чл.18, ал.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл.7, ал.2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. Според чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с интерес от 1 000 лв. до 10 000лв., възнаграждението е 400 лв. + 10% за горницата над 1 000лв. В конкретния случай уговореното и платено възнаграждение е в размер на 450 лв., като предмет на обжалване е наказателно постановление, с което е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лв.

Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Дирекция „Инспекция по труда“ – Кърджали именно същата в качеството ѝ на юридическо лице следва да понесе разноските по делото.

Така мотивиран, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 09 2300155/09.08.2023г., издадено Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Кърджали с което на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл.414, ал.1 от КТ, му е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лв., за нарушение по чл.6, ал.2 вр. чл.6, ал.1 от Наредба №15/1999г. за условията, реда и изискванията за разработване и въвеждане на физиологични режими на труд и почивка по време на работа.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ – Кърджалида заплати на СЕРТА БЪЛГАРИЯ АД, ЕИК 000223291, със седалище и адрес на управление

гр. Кърджали бул. „Б.“ № ***, представлявано от изп. директор К.П., сумата от 450 лв., представляваща направени разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Кърджали по реда на глава 12 от АПК, в 14- дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали _____